

del Fiore di Lino” (Римський оперний театр, 2001), «Ван Гог і Тутанхамон» (Театр Олімпіко, м. Віченці, 2013) та ін.

Свою інноваційну методику джазового навчання Ренцо Руджері виклав у книгах “Elements of Jazz music”, “Elementi di musica Jazz”, “Ten approaches to (Jazz) improvisation” та впровадив у власній музичній школі «Клуб прагнення до мистецтва» (“Club Voglia d’Arte”), яка також включає студію звукозапису та лейбл “Voglia d’Arte Production”. Цей метод він впроваджував під час викладання в консерваторіях Козенци, Кастельфранко-Венето, Ночера-Теринезе та в консерваторії “Gaetano Braga” (м. Терамо, Італія), де й донині веде поглиблені курси сучасного та джазового акордеона. Його учні Маріо д’Амаріо, Алессіо ді Санте, Вероніка Тодорова, Антоніо Спакаротелла, Данило де Паолонікола стали переможцями таких престижних міжнародних конкурсів, як CIA, CMA, PIF Primus Ikaalinen, Italia Award та інш. Багато з них займаються викладацькою, звукозаписною та концертною діяльністю.

Ренцо Руджері брав участь у різноманітних культурних проектах, які спрямовані на популяризацію акордеону: проводив міжнародні семінари в Італії, Канаді, США, Китаї, став художнім керівником музичних фестивалів Pineto Accordion JF, Dolci Romori JF, Fisarmonica d’Oro Fest, заснував «Фестиваль акордеонного мистецтва» та Міжнародну престижну акордеонну премію Castelfidardo International (PIF).

Флавіо Капрера Фельтрінеллі в «Словнику італійського джазу» (Мілан, 2014) зазначив, що Ренцо Руджері «є одним із найвідоміших італійських акордеоністів як на місцевому, так і на міжнародному рівнях».

М. Тряннов

ТВОРЧА ІДЕНТИЧНІСТЬ ЛОС-АНДЖЕЛЕСЬКОГО ГІТАРНОГО КВАРТЕТУ

М. Trianov

CREATIVE IDENTITY OF THE LOS ANGELES GUITAR QUARTET

Лос-Анджелеський гітарний квартет (LAGQ) є одним з найвидатніших та найвпливовіших камерних ансамблів у світі. Унікальний репертуар цього квартету характеризується багатством жанрів, стилів та технік, що дозволяє говорити про нього як про колектив з унікальною творчою ідентичністю.

Унікальність Лос-Анджелеського гітарного квартету сформувалася під впливом декількох ключових чинників: отриманої якісної музичної освіти, перетину особистісних мистецьких вподобань та багатого професійного досвіду учасників. LAGQ заснований у 1980 р. чотирма гітаристами, які отримали ґрунтовну академічну музичну освіту. Це дало їм можливість вільно орієнтуватися в класичному репертуарі й використовувати його як базис для експериментів. Проте класична основа не обмежила квартет; навпаки, вона стала платформою для розширення творчих горизонтів. До першого складу увійшли тоді ще студенти Університету Південної Каліфорнії: Аніса Ангарола, Джон Дірман, Уільям Каненгайзер та Скот Теннант.

Репертуар LAGQ охоплює широкий спектр музичних жанрів: від класичної музики до сучасних композицій, джазу, латиноамериканської музики та популярних мелодій. Важливим аспектом спільної творчості учасників колективу є те, що вони не лише виконують вже існуючі твори, але й активно створюють нові аранжування та композиції. Це дозволяє їм формувати унікальні концертні програми й

створювати студійні записи, які відзначені престижною премією Греммі. Значна частина репертуару квартету складається з п'ес, спеціально написаних для них сучасними композиторами. Яскравим прикладом такої взаємодії є записаний у 2021 р. музичний альбом "Road to the sun". Шість композицій, що об'єднані в соїту, були написані американським джазовим гітаристом та композитором Петом Метіні та вперше виконані Лос-Анджелеським квартетом у 2016 р. на сцені Денверського університету.

Вплив різних музичних традицій є важливим аспектом творчої ідентичності LAGQ. Наприклад, квартет відомий своєю пристрастю до іспанської та латиноамериканської музики, що проявляється у виконанні творів таких композиторів, як Ісаак Альбеніс, Хоакін Родріго та Астор П'яццолла. Ці впливи надають музиці ансамблю особливого колориту та глибини, а інтерпретації відомих творів відзначаються особливою тембральною вишуканістю. Крім того, з вищезазначеного відомо, що квартет звертається й до джазових елементів у своїй творчості, що надає їхній музиці додаткової динамічності та імпровізаційного характеру. Таким чином, виходячи за межі традиційної класичної музики, колектив збагачує свою творчість елементами інших культур.

Одним із ключових аспектів творчої ідентичності LAGQ є прагнення до новаторства, особливо у використанні сучасних технологій. Квартет активно використовує електроніку, розширюючи можливості гітарного звучання. Це дозволяє артистам досліджувати нові звукові простори й створювати унікальні аудіовізуальні перформанси, які виходять за межі традиційного концертного формату. Використання штучної реверберації та мікрофонного підсилення нині є певною нормою концертної практики сучасного гітарного ансамблю, але очевидно, що творчість Лос-Анджелеського квартету мала безпосередній вплив на формування такої вишуканої естетики.

Лос-Анджелеський гітарний квартет відомий своїми колабораціями з іншими виконавцями та артистами з різних сфер мистецтва. Це підкреслює мультидисциплінарну природу колективу та бажання виходити за межі класичних жанрів. Такі колаборації дозволяють гітаристам постійно оновлювати своє музичне бачення, відкриваючи нові шляхи для розвитку колективу. Одним із найвідоміших прикладів міжстильової взаємодії є проєкт з вокалісткою та композиторкою Лучіаною Соузою, у якому музика гітарного квартету поєднується з фольклорними елементами бразильської культури. Подібний підхід не лише розширює репертуар, але й дозволяє глибше інтегруватися в плюралістичний культурний контекст сьогодення.

LAGQ має значний вплив на розвиток сучасної гітарної музики та камерного ансамблю загалом. Здатність синтезувати класичні традиції з новими музичними стилями та технологіями робить учасників квартету одними з найпопулярніших гітаристів сучасності. Ансамбль з понад сорокарічним досвідом є яскравим прикладом колективу, який зумів сформувати унікальну творчу ідентичність, що базується на поєднанні класичних традицій, культурної різноманітності, інновацій та експериментальних підходів. Творчість Лос-Анджелеського гітарного квартету є свідченням того, як камерна музика може еволюціонувати, збагачуватися новими впливами та залишатися актуальною в сучасному світі.